

værdige. Det giver jo ikke nogen mening, hvis man egentlig virkelig mener det, man skriver.

Eller også er det i virkeligheden helt vanvittigt, det, forslagsstillerne ønsker. For det betyder jo f.eks. også, hvis man skulle prøve at trække parallellen – det ved jeg godt at man ikke helt kan, men alligevel – over til et andet område, at man kan sige: Vi laver en lov imod mobning, men hvis tykke Bertha virkelig har et Body Mass Index over det normale, er det tilladt at mobbe hende med, at hun er tyk, for så er det en sand udtalelse. Det er jo helt skørt, at man overhovedet kan foreslå noget sådant. At forhånelse, nedværdigelse og trusler bliver tilladt, blot fordi det, man siger, er sandt, eller bare fordi man selv var af den klare overbevisning og troede på, at det var sandt.

Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte lovforslaget her. Vi mener absolut, der er et behov for den pågældende lovbestemmelse, og det var jo også det, man fandt frem til i 1971, hvor et udvalg klart tilkendegav, at det er nødvendigt med § 266 b for at kunne leve op til FN's konvention. Det ønsker vi at gøre i Det Konservative Folkeparti, og derfor ønsker vi ikke, at den pågældende bestemmelse bliver fjernet, og vi ønsker heller ikke, at man med et stk. 2 så alligevel tillader det sådan ad bagvejen.

Til forslagsstillernes påstand om, at det er nødvendigt med en tilføjelse i stk. 1, således at bestemmelsen gælder både mindretal og flertal, er der jo kun at sige, som også ministeren har sagt, at paragraffen juridisk set vender begge veje. Det er en nøjagtig lige så stor overtrædelse, hvis dem, man forhåner, truer eller nedværdiger, tilhører et flertal, som hvis de tilhører et mindretal. Om der så i praksis kan fremvises nogle eksempler på en uhensigtsmæssig håndtering af den pågældende bestemmelse, er jo en administrativ ting og ikke en lovgivningsmæssig ting, som vi skal tage os af her i Folketinget. Men vi er klart af den overbevisning i Det Konservative Folkeparti, at paragraffen gælder både flertal og mindretal, og det skal den selvfølgelig også gøre.

Så er det forslagsstillernes påstand, at paragraffen forhindrer en politisk debat, men det gør paragraffen jo på ingen måder. § 266 b begrænser ikke holdninger eller bestemte opfattelser, men alene måden, man udtrykker sig på, og det synes vi er godt og sundt for debatkulturen. Så det er jo altså et spørgsmål om, at vi med den her paragraf har at gøre med ytringens form og

ikke indholdet. Det er det, at man ikke må true, forhåne eller nedværdige, og det ønsker vi at fastholde. Man kan sagtens have sine politiske meninger eller opfattelser, og man kan også få lov til at give udtryk for dem uden at komme i karambolage med § 266 b, hvis bare man ikke gør det på en truende, forhånende eller nedværdigende måde, og derfor kan vi ikke følge forslagsstillerne i det her lovforslag, og vi vil, ifald det kommer til afstemning, stemme imod.

Kl. 17.10

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF)

Jeg må tilstå, at jeg er meget, meget skuffet både over De Konservatives ordfører og over Venstres ordfører. For jeg synes jo, der er tale om hyckleri, hvor man meget bevidst – jeg er lige ved at sige i formalismens navn – sætter kikkerten for det blinde øje.

Enhver af os ved jo, hvad der er gået forud i de foregående to tiår. Vi har alle sammen, går jeg ud fra – jeg har i udpræget grad – oplevet, hvordan den almindelige befolkning har været truet og kujoneret til ikke at turde tale frit om det, som lå den allermest på sinde, fordi den øjeblikkelig fik at vide, at den var racistisk, hvis den brugte de normale, bramfrie, folkelige udtryk, den kendte. Og det betød jo, at debatten måtte gå under jorden. Jeg kan godt fortælle, jeg var en af de få, der talte frit ud, og jeg har utallige oplevelser med folk, der kommer til mig og siger: Vi er helt enige, men vi tør ikke sige det. Vi er bange for, hvad det fører til.

Det er den terrorisering af den almindelige, jævne danske befolkning, der skal bringes til ophør, og det er dog utroligt, at hr. Tom Behnke så kan forsvare terror imod befolkningen. Det er kun, siger han, f.eks. spørgsmål om forhånelse, vi siger nej til. Javist, men netop en jævn dansker vil jo øjeblikkelig blive beskyldt for at forhåne, når han bruger de danske jævne udtryk, som han er vant til, og som bare udtrykker, at der er noget, han tager afstand fra.

Kan hr. Tom Behnke virkelig ikke se det i allerhøjeste grad nødvendige anliggende, der er i denne lille § 2, som betyder, at man ikke kan straffes, fordi man taler dansk?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF)

Nej.